

Shabbat Va-yikra

25 March 2023 / 3 Nisan 5783

Leviticus 2:7-3:18

(7) If your offering is a meal offering in a pan, it shall be made of choice flour in oil. (8) When you present to יהוה a meal offering that is made in any of these ways, it shall be brought to the priest who shall take it up to the altar. (9) The priest shall remove the token portion from the meal offering and turn it into smoke on the altar as an offering by fire, of pleasing odor to יהוה. (10) And the remainder of the meal offering shall be for Aaron and his sons, a most holy portion from יהוה's offerings by fire. (11) No meal offering that you offer to יהוה shall be made with leaven, for no leaven or honey may be turned into smoke as an offering by fire to יהוה. (12) You may bring them to יהוה as an offering of choice products; but they shall not be offered up on the altar for a pleasing odor. (13) You shall season your every offering of meal with salt; you shall not omit from your meal offering the salt of your covenant with God; with all your offerings you must offer salt. (14) If you bring a meal offering of first fruits to יהוה, you shall bring new ears parched with fire, grits of the fresh grain, as

ויקרא ב'ז'-ג':י"ח

(ז) ואם־מנחת מרחשת קרבנה סלת בשמן תעשה: (ח) והבאת את־המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל־הכהן והגישוּה אל־המזבח: (ט) והרים הכהן מן־המנחה את־אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: (י) והנותרת מן־המנחה לאהרן וילבניו קדש קדשים מאשי יהוה: (יא) כל־המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל־שאר וכל־דבש לא־תקטירו ממנו אשה ליהוה: (יב) קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל־המזבח לא־יעלו לריח ניחח: (יג) וכל־קרבן מנחתך בפלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל־קרבנה תקריב מלח: {ס} ואם־תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש פרמל תקריב את מנחת בכוריה: (טו) ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: (טז)

your meal offering of first fruits. (15) You shall add oil to it and lay frankincense on it; it is a meal offering. (16) And the priest shall turn a token portion of it into smoke: some of the grits and oil, with all of the frankincense, as an offering by fire to יהוה. (1) If your offering is a sacrifice of well-being —If you offer of the herd, whether a male or a female, you shall bring before יהוה one without blemish. (2) You shall lay a hand upon the head of your offering and slaughter it at the entrance of the Tent of Meeting; and Aaron's sons, the priests, shall dash the blood against all sides of the altar. (3) Then present from the sacrifice of well-being, as an offering by fire to יהוה, the fat that covers the entrails and all the fat that is about the entrails; (4) the two kidneys and the fat that is on them, that is at the loins; and the protuberance on the liver, which you shall remove with the kidneys. (5) Aaron's sons shall turn these into smoke on the altar, with the burnt offering which is upon the wood that is on the fire, as an offering by fire, of pleasing odor to יהוה. (6) And if your offering for a sacrifice of well-being to יהוה is from the flock, whether a male or a female, you shall offer one without blemish. (7) If you present a sheep as your offering, you shall bring it before יהוה (8) and lay a hand upon the head of your offering. It shall be

והקטיר הכהן את-אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל-לבנתה אשה ליהוה: {פ}

(א) ואם-זבח שלמים קרבנו אם מזהבקר הוא מקריב אם-זכר אם-נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: (ב) וסמך ידו על-ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בגלי אהרן הכהנים את-הדם על-המזבח סביב: (ג) והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את-החלב המכסה את-הקרב ואת כל-החלב אשר על-הקרב: (ד) ואת שתי הפלית ואת-החלב אשר עלהו אשר על-הפסלים ואת-היתרת על-הכבד על-הפליות יסירנה: (ה) והקטירו אתו בגי אהרן המזבחה על-העלה אשר על-העצים אשר על-האש אשה ריח ניחח ליהוה: {פ}

(ו) ואם-מזהבאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו: (ז) אם-כשב הוא מקריב את-קרבנו והקריב אתו לפני יהוה: (ח) וסמך את-ידו על-ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בגלי אהרן את-דמו על-המזבח סביב: (ט) והקריב מזבח השלמים אשה

slaughtered before the Tent of Meeting, and Aaron's sons shall dash its blood against all sides of the altar. (9) Then present, as an offering by fire to יהוה, the fat from the sacrifice of well-being: the whole broad tail, which you shall remove close to the backbone; the fat that covers the entrails and all the fat that is about the entrails; (10) the two kidneys and the fat that is on them, that is at the loins; and the protuberance on the liver, which you shall remove with the kidneys. (11) The priest shall turn these into smoke on the altar as food, an offering by fire to יהוה. (12) And if your offering is a goat, you shall bring it before יהוה (13) and lay a hand upon its head. It shall be slaughtered before the Tent of Meeting, and Aaron's sons shall dash its blood against all sides of the altar. (14) Then present as your offering from it, as an offering by fire to יהוה, the fat that covers the entrails and all the fat that is about the entrails; (15) the two kidneys and the fat that is on them, that is at the loins; and the protuberance on the liver, which you shall remove with the kidneys. (16) The priest shall turn these into smoke on the altar as food, an offering by fire, of pleasing odor. All fat is יהוה's. (17) It is a law for all time throughout the ages, in all your settlements: you must not eat any fat or any blood.

לַיהוָה חֶלְבוֹ הָאֲלֵיָהּ תְּמִימָה לְעֹמֶת
 הָעֶצֶה יְסִירְנָה וְאֶת־הַחֶלֶב הַמְּכַסֶּה
 אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־
 הַקֶּרֶב: (י) וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת־
 הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלֶיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים
 וְאֶת־הַיִּתְרֹת עַל־הַכְּבֵד עַל־הַכְּלִיֹּת
 יְסִירְנָה: (יא) וְהִקְטִירוּ הַכֹּהֵן
 הַמִּזְבֵּחַ לָחֶם אֲשֶׁה לַיהוָה: {פ}
 (יב) וְאִם עֵז קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי
 יְהוָה: (יג) וְסָמָךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁוֹ
 וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ
 בְּנֵי אֹהֶל אֶת־דָּמָו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
 (יד) וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁה
 לַיהוָה אֶת־הַחֶלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־
 הַקֶּרֶב וְאֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־
 הַקֶּרֶב: (טו) וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת־
 הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלֶיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים
 וְאֶת־הַיִּתְרֹת עַל־הַכְּבֵד עַל־הַכְּלִיֹּת
 יְסִירְנָה: (טז) וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן
 הַמִּזְבֵּחַ לָחֶם אֲשֶׁה לְרִיחַ גִּיחֹחַ כָּל־
 חֶלֶב לַיהוָה: (יז) חֻקַּת עוֹלָם
 לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֵי־תֵיכֶם כָּל־חֶלֶב
 וְכָל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ: {פ}

HAFTARAH

Isaiah 44:6-23

(6) Thus said the Eternal One, the King of Israel,

Their Redeemer, the Eternal One of Hosts:

I am the first and I am the last,
And there is no god but Me. (7) Who like Me can announce,
Can foretell it—and match Me thereby?

Even as I told the future to an ancient people,

So let him foretell coming events to them. (8) Do not be frightened, do not be shaken!

Have I not from of old predicted to you?

I foretold, and you are My witnesses.

Is there any god, then, but Me?

“There is no other rock; I know none!”

(9) The makers of idols

All work to no purpose;

And the things they treasure

Can do no good,

As they themselves can testify.

They neither look nor think,

And so they shall be shamed. (10) Who would fashion a god

Or cast a statue

That can do no good? (11) Lo, all its adherents shall be shamed;

They are craftsmen, are merely human.

Let them all assemble and stand up!

They shall be cowed, and they shall be shamed.

(12) The craftsman in iron, with his tools,

Works it over charcoal

ישעיהו מ"ד:ו'-כ"ג

(ו) כה־אמר יהוה מלך־ישׂראל

וגאלוֹ יהוה צבאות אני ראשון ואני

אחרון ומבלעדי אין אלהים: (ז)

ומי־כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי

משומי עם־עולם ואתיות ואשר

תבאנה יגידו למו: (ח) אל־תפחדו

ואל־תרהו הלא מאז השמעתיה

והגדתי ואתם עדי היש אלוהי

מבלעדי ואין צור בל־ידעתי: (ט)

יצרי־פסל כלם תהו וחמודיהם בל־

יועילו ועדיהם המה בל־יראו ובל־

ידעו למען יבשו: (י) מי־יצר אל

ופסל נסך לבלתי הועיל: (יא) הן

כל־חבריו יבשו וחרשים המה

מאדם יתקבצו כלם יעמדו יפחדו

יבשו יחד: (יב) חרש ברזל מעצד

ופעל בפחם ובמקבות יצרהו

ויפעלהו בזרוע כחו גם־רעב ואין

כח לא־שתה מים ויעף: (יג) חרש

עצים נטה קו יתארהו בשרד יעשהו

במקצעות ובמחוגה יתארהו ויעשהו

כתבנית איש כתפארת אדם לשבת

בית: (יד) לכרת־לו ארזים ויקח

תרזה ואלון ויאמץ־לו בעצי־יער

And fashions it by hammering,
Working with the strength of his arm.
Should he go hungry, his strength
would ebb;

Should he drink no water, he would
grow faint.

(13) The craftsman in wood measures
with a line

And marks out a shape with a stylus;

He forms it with scraping tools,

Marking it out with a compass.

He gives it a human form,

The beauty of a man, to dwell in a
shrine. (14) For his use he cuts down
cedars;

He chooses plane trees and oaks.

He sets aside trees of the forest;

Or plants firs, and the rain makes them

grow. (15) All this serves man for fuel:

He takes some to warm himself,

And he builds a fire and bakes bread.

He also makes a god of it and worships
it,

Fashions an idol and bows down to it!

(16) Part of it he burns in a fire:

On that part he roasts meat,

He eats the roast and is sated;

He also warms himself and cries, "Ah,
I am warm! I can feel the heat!" (17) Of

the rest he makes a god—his own
carving!

He bows down to it, worships it;

He prays to it and cries,

"Save me, for you are my god!"

(18) They have no wit or judgment:

Their eyes are besmeared, and they see
not;

Their minds, and they cannot think.

(19) They do not give thought,

They lack the wit and judgment to say:
"Part of it I burned in a fire;

נִטַּע אֲרֶז וְגִשְׁמִים יִגְדְּלוּ: (טו) וְהָיָה

לְאָדָם לְבָעֵר וַיִּקַּח מֵהֶם וַיִּחַם אֶת־

יְשִׁיק וְאָפָה לָחֶם אֶת־יַפְעֵל־אֵל

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עֲשָׂהוּ פֶסֶל וַיִּסְגְּד־לָמוֹ: (טז)

חָצִיו שָׂרָף בְּמוֹ־אֵשׁ עַל־חָצִיו בְּשָׂרָ

יֵאכֹל יִצְלָה צָלָי וַיִּשְׁבַּע אֶת־יָחֶם

וַיֹּאמֶר הֵאָח חֲמוּתַי רֵאִיתִי אֹר: (יז)

וּשְׂאֲרֵיתוֹ לֵאמֹל עֲשֵׂה לְפֶסֶלְו (יסגוד)

[יִסְגְּד־]לוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו

וַיֹּאמֶר הֲצִילַנִי כִי אֵלָי אָתָּה: (יח)

לֹא יָדַעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ כִי טַח מִרְאוֹת

עֵינֵיהֶם מִהַשְׁכִּיל לְבַתָּם: (יט) וְלֹא־

יִשְׁיב אֶל־לְבוֹ וְלֹא דַעַת וְלֹא־תְבוּנָה

לֵאמֹר חָצִיו שָׂרַפְתִּי בְּמוֹ־אֵשׁ וְאֶף

אֶפְיִתִי עַל־גַּחְלִיו לָחֶם אֶצְלָה בְּשָׂרָ

וְאֵכֹל וַיִּתְרוּ לְתוֹעֵבָה אֶעֱשֶׂה לְבוֹל

עֵץ אֶסְגֹּד: (כ) רַעַה אֶפֶר לֵב הוֹתֵל

הַטָּהוּ וְלֹא־יִצְלִל אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא

יֹאמֶר הֲלוֹא שָׂקָר

בִּימִינִי: {ס} זְכַר־אֱלֹהֵה

יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל כִּי עַבְדֵי־אֱתָה

יִצְרַתְיָה עֶבְד־לִי אֱתָה יִשְׂרָאֵל לֹא

תִּנְשָׁנִי: (כב) מַחֲתִיתִי כָעֵב פִּשְׁעֵיָה

וְכַעֲנָן חֲטָאוֹתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלָי כִּי

גֹּאֲלֶתֶיךָ: (כג) רָנּוּ שָׁמַיִם כִּי־עֲשָׂה

יְהוָה הֲרִיעוּ תַחְתִּיּוֹת אֶרֶץ פְּצַחוּ

הַרִים רָנּוּ יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי־גֹאֲלֵ

I also baked bread on the coals,
I roasted meat and ate it—
Should I make the rest an abhorrence?
Should I bow to a block of wood?” (20)
He pursues ashes!
A deluded mind has led him astray,
And he cannot save himself;
He never says to himself,
“The thing in my hand is a fraud!” (21)
Remember these things, O Jacob
For you, O Israel, are My servant:
I fashioned you, you are My servant—
O Israel, never forget Me. (22) I wipe
away your sins like a cloud,
Your transgressions like mist—
Come back to Me, for I redeem you.
(23) Shout, O heavens, for the Eternal
One has acted;
Shout aloud, O depths of the earth!
Shout for joy, O mountains,
O forests with all your trees!
For the Eternal One has redeemed
Jacob,
Has glorified Himself through Israel.

יְהוָה יַעֲקֹב וּבְיִשְׂרָאֵל
יִתְפָּאֵר: {ס}